

РЕШЕНИЕ

№ 834

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8828** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Б. Р. Г., в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма] срещу Решение от 06. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 15577/2018 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 97 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-589/23. 07. 2018 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касационният жалбоподател е наложено административно наказание глоба в размер на 7000 /седем хиляди/ лева на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН във вр. с чл. 222, ал. 1 предложение второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в предложението "членовете на управителните органи са длъжни да декларират пред регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството" във вр. с чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени съображения, че обжалваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на материалния закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъква се несъставомерност на деянието и

неправилна преценка на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, с оглед незначителността на извършеното деяние и липсата на настъпили вредни последици. Иска се отмяна на решението, като се отмени и наказателно постановление.

Ответникът КФН, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Представя и писмено становище.

Представителят на СГП намира решението на СРС за правилно, а подадената касационна жалба за неоснователна.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че акционерно дружество "Ч. Висококачествените лекарства" е провело извънредно Общо събрание на 18. 12. 2017 г., на което за членове на Съвета на директорите били избрани досегашните такива /в т.ч. и жалбоподателят/, чийто мандат бил изтекъл на 09. 11. 2017г. Решението на Общото събрание било публикувано на електронната страница на дружеството. Протоколът от Общото събрание бил представен по електронен път в КФН и „Българска фондова борса“/ БФБ/ на 25. 01. 2018 г.

Жалбоподателят не представил в „Българска фондова борса“ в срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК декларация по чл. 114б ал. 1 от ЗППЦК относно юридическото лице, в които притежава пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание, или върху които има контрол, за юридическото лице, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокурист е, за известните му настоящи и бъдещи сделки, за които приема, че може да бъде признат за заинтересовано лице.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 57 от ЗАНН. Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Обжалваното решение е правилно.

При постановяването на своя акт съдът не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания акт. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Съгласно чл.114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и

бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 е определен срок за деклариране на горните обстоятелства - в 7-дневен срок от избирането. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 18. 12. 2017 г. от когото и започва да тече срокът за подаване на декларация от Б. Г., който е следвало да я подаде най-късно до 29. 12. 2017 г. Неоснователен е доводът на касатора, че от значение за избора е вписването в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър. Това е и логическото тълкуване на текста на чл.114б, ал. 2 от ЗППЦК. С тази посочена разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества. С оглед на това не може да се приеме като меродавна дата за начало на срока по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК вписването в Търговски регистър.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че разпоредбата на чл. 114б ЗППЦК касае само новоизбрани членове на управителните органи, а Б. Г. се явява член, който само е преизбран на Общото събрание на акционерите. Законът не прави разлика между преизбрани и нови членове. Текстът е пределно ясен – адресати на задължението са членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, а не само новоизбраните.

Неоснователно е оплакването, че КФН е получила протокола от Общото събрание на 04. 01. 2018 г. и с това са били изпълнени задълженията за подаване на декларация. Законът изисква подаването на декларация от членовете на Съвета на директорите. Всеки друг носител на информация, от която би могло да се извлече евентуален извод за техния избор, е ирелевантен. След като законът изисква декларация, трябва да се подаде именно декларация, дори и контролните органи да са могли да научат по друг начин за избора на членове на Съвета на директорите.

Съдът намира за неоснователно искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Правилно районният съд е приел, че посоченото нарушение е формално, поради което не следва да се прави преценка за наличието или липсата на настъпили вредни последици от извършеното деяние, което да има значение за цялостната преценка относно неговата обществена опасност. Касационната инстанция споделя изводите в обжалвания съдебен акт, че констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност спрямо други нарушения от същия вид. От доказателствата по делото не се установи касационният жалбоподател да е подал декларация пред „Българска фондова борса“ в изпълнение на законовото изискване на чл. 114б, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗППЦК. Следва да се отбележи още, че с подаването на декларация по чл. 114б, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗППЦК се разкрива съществена информация за отношенията между поднадзорните лица, която безсъмнено повишава прозрачността на капиталовия пазар. Поради това, законосъобразен е изводът на районния съд, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в конкретния случай.

Настоящият касационен състав не споделя и оплакването за явна несправедливост на наказанието. Без значение в тази насока са другите наложени на касатора в същия период наказания. В административнонаказателното право не е познат институтът на „продължавано престъпление“, като следва да се съобрази разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, съгласно която с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

По отношение на размера на наложеното наказание, същото е в предвидения от закона

минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо.

Поради изложените съображения, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 АПК, в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06. 04. 2020 г., постановено по НАХД № 15577/2018 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 97 състав.

ОСЪЖДА Б. Р. Г. да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.